

Csengettyű

A Dunaharaszti Evangélikus Egyházközség
időszaki lapja
Szerkeszti: Varsányi Ferenc

2014. Húsvét

„Győzelem, élet Krisztusban miénk lett.

Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk,
Halleluja! ővele járunk. Erőt ad szolgálunk.

Diadalmas, szent erőt! Énekünk dicsérje őt!

Halleluja! Halleluja, Halleluja, Halleluja!

Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk,
Halleluja!

Evangélikus Énekeskönyv
213.ének 3.vers

Varsányi Ferenc

Tavaszi nagytakarítás

Kedves Olvasó! Gondolt már arra, hogy mennyiféle rítus szerint éljük az életünket? Megtartjuk a családi, állami, egyházi ünnepeinket, általában a szokás diktál, mit főzünk, mit eszünk, kit hívunk meg, hova megyünk el, és így tovább. Most húsvét közeledtével szeretném, ha egy kicsit bepillantánánk a „kulisszák” mögé. A húsvét a feltámadás ünnep, mintegy az élet győzelme a halál fölött.

Az ünnepre nagytakarítással készülünk. Ősi zsidó hagyomány - számukra ez a pészah - a ház teljes kitakarítása, minden kovászos tészta, kenyér, morzsa eltüntetése. Ennek az a magyarázata, hogy a kovászos étel megromlik, míg a kovásztalan minőségét korlátlan ideig megőrzi. Tisztán készülni az ünnepre, igazán szép gondolat. Faluhelyen ilyenkor elvégezték a vályogház tapasztását, meszelését.

A tél mocskát kitakarítani, tisztán készülni a tavaszra, rendet tenni kívül, belül, hogy méltó legyen az ünnep. Eddig ez szép is, de bennem mindig fölsejlik a kérdés. Hogy állunk a rendrakással, szívben, lélekben? Több mint harminc éve lelkesként szolgállok. Egyik fontos mozzanata a hivatásomnak a lélek ápolás, gondozás. Sok-sok ember lelkébe „láthattam”, „láthatok” bele. Minden komoly, mély beszélgetésben, gyónásban kiderül, hogy mindannyiunknak megvannak a lelkiismereti terheink, teljesen mindegy, hogy hívő, vagy hitetlen az ember. A régi mondás szerint, minden házban van egy csontváz. Akár akarjuk, akár nem, a lelki terheink úgy vannak velünk, mint az árnyékunk. Nagyon komisz teher tud lenni a lelkiismeret furdalás. Vagy azért mert valami olyat mondtunk, vagy azért mert elhallgattuk, vagy azért mert elhazudtuk. Megtettük, vagy nem tettük meg...mennyi, mennyi élethelyzet. Emlékszem valakire, aki évtizedes családi harag után, amiben ő volt a ludas, reggel békülni indult. A negyvenhárom éves testvére előtte éjszaka meghalt...Pár órát késett, de mindent lekéselt. Volt egy barátom, a szakmája kiválósága volt, amolyan igazi nagymenő. Semmi nem számított, pazar lakás, ragyogó kocsi, fényűző életmód. Aztán jött egy gyógyíthatatlan betegség, meg a nagy "leltár". A lelkiismeret megszólalt, aztán dübörgött. Csöndes halálközeli beszélgetéseinkben elmondta, mennyi mocskos dolgot megcsinált, mert megfizették érte. És most ő fizet, keservesen sokat, mert békétlen a lélek.

Nagytakarítás a lélekben, bocsánatot kérni és megbocsátani, „rendezni végre közös dolgaink”.

Megterhelt lélekkel nagyon nehéz élni is, meghalni is. A Megváltó halála, feltámadása ezért lehet az élet forrása, mert tisztogat, remény ad, megbocsát, felemel. A húsvét liturgikus színe a fehér, tiszta lappal indulhatunk újra!

Tiszta, szép ünnepet kívánok Mindnyájuknak!

A 2014. év igéje

„*De nekem olyan jó Isten közelsége!*”

(Zsolt.73:28a)

Miért a fájdalom?

Farsang után eljön a böjti időszak. Sokan reflexesen úgy gondolják, akkor tehát tilos húst enni. A dolog azért ennél bonyolultabb. A keresztény hagyományokat őrző helyeken ilyenkor Jézus szenvedésére és kereszthalálára emlékeznek. Igaz van két szigorúan vett böjtös nap. Hamvazószerda, a böjt nyitánya, és Nagypéntek, Jézus kereszthalála. Az ünnepkör igazi nagy témája, hogy miért van szenvedés, fájdalom a világban? Nyilvánvalóan mindannyian átéltük a testünk-lelkünk szenvedéseit és fájdalmait.

Vannak erőszakkal kapott szenvedések, ezek is nagyon sokrétűek lehetnek a családi veszekedésektől a vallások brutalitásaiig. Ezek ellen minden épelméjű ember tiltakozik. Nem véletlenül van az Evangéliumban a mondat: „Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek tegyenek, ti is azt cselekedjétek másokkal.”

A kapott fájdalom más, sajog a fogam, nyilall a derekam, fáj a műtéti seb, kínoz a migrén, a sor szinte végtelenségig folytatható. Nos, ilyenkor nyúlunk az orvosság után, enyhülést keresve. Ez rendjén is van, jó, hogy az orvostudomány annyi fájdalomcsillapítási lehetőséggel rendelkezik. Természetesen éljünk is a lehetőségekkel.

Ezek után szeretném csendesen kérdezni, egyetértünk abban, hogy a szenvedést, fájdalmat amennyire lehet, szeretnénk elkerülni? Gyors igenlő válasz helyett, hadd vessek fel még egy gondolatot. Hány és hány alattomos betegség úgy tör ránk, hogy a szervezet nem jelez. Gyilkos kór pusztíthat és észre sem vesszük. Lehet ez magas vérnyomás, cukorbetegség, rákos daganat, és még sok minden más. Hányan örültek volna egy kis jelző fájdalomnak. De jó lett volna, ha idejében megszólalt volna a jelzőcsengő!

A fájdalom a szenvedés az élet elválaszthatatlan része. A szülő asszony gyötrelme öröme válik, amint világra hozza a kis életet. Minden fájdalom taníthat arra, hogy becsüljük meg a jobb napokat.

Gondoltunk-e arra, hogy a szeretetünk is mennyi küzdelemmel jár. Megküzdeni, megszenvedni a megélhetésért, a kapcsolatokért, önmagunkért, egymásért. Édesanyák, hány éjszakát virrasztottak beteg gyerekük mellett? Igen, szeretni annyit is jelent, hogy áldozatokat hozunk, minél nagyobb az áldozat, annál nagyobb a szeretet. Így értjük meg a böjti üzenet lényegét is, "Nincs annál nagyobb szeretet, mintha az ember életét adja másokért."

Varsányi Ferenc

Szupplikáció

Hagyomány az evangélikus egyházban, hogy a teológiai hallgatók évente egyszer gyülekezeti alkalmon szolgálnak igehirdetéssel, és ennek az istentiszteletnek a perselypénzével támogatjuk a lelkészképzés fontos ügyét. Idén, március 23-án Kárnyánszky Eszter 5. évfolyamos hallgató volt a vendégünk. Néhány gondolat az igehirdetéséből:

„A böjti időszak lehet annak az ideje, hogy sorra vesszük életünk minden mozzanatát, végiggondoljuk a megélt pillanatok, bánatok és örömeit, és megkeressük benne az élő Istent. Ezek a hetek lehetnek a megtalálás üdvösséges ideje, és a hazatérés áldott izgalma járhatja át a hétköznapjainkat. Hogyha át merjük érezni ennek a hazatalálásnak a csodálatát, talán könnyebben tudunk válaszolni arra, hogy mit keresünk.

De megfordíthatjuk a kérdést is, megkérdezhetjük Istentől is, hogy Ő mit keres bennünk, miért tart minket méltónak a szeretetére, miért akarja, hogy kövessük Őt. Mi az, ami szerethető bennünk, mert mi nagyon sokszor úgy érezzük, hogy nem vagyunk se elég jók, se elég szépek, se elég okosak vagy kitartóak. Ezt a kérdést személyesen nekünk kell feltenni Istennek, és Ő elmondja, megmutatja, hogy mi az, amit bennünk keres, és amit meg is talált. Talán ez volt az, amit a tanítványok is megbeszéltek Jézussal, amikor nála maradtak, nekünk is mernünk kell bemenni hozzá és nála maradni, hogy elmondhassa, hogy miért voltunk számára annyira fontosak és értékesek, hogy még az életét is odaadta értünk...”

A holtak feltámadásáról

Fel fogok támadni – mondta Luther doktor -, és ismét beszélhetek majd veletek, ez az ujjam, amin a gyűrű van, újra meglesz, minden újból előkerül, mert írva vagyok, 2Péter 3, : új eget és új földet várunk Isten ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik. Nem lesz üres vagy haszontalan kormányzat, azért mindenütt öröm és vigasság lesz, mivel az ég és a föld nem lehet akkor már meddő pusztaság.

- Ha valaki vidám, akkor még egy kis fácska vagy egy szép bokor is megörvendeztetni, viszontag ha szomorú, fákat aligha nézeget. Az ég és a föld megújulnak, és mi hívők, mindig együtt fogunk seregelni. Ha már itt mindannyian egységére lépnénk, nagy békesség lenne közöttünk, de Isten másként rendeli, háborúságok támadnak itt is, amott is, úgyhogy egyre sóhajtozunk és vágyakozunk az eljövendő hazába jutni, szintúgy a munkás létnek végét elérni.

- Ha pedig a kiválasztottak örvendenek, bizonyos, hogy az elkárhozottak a legnagyobb szomorúságba, kétségbe hullanak. A lepergő leveleknek nincsen öklelő szarvuk,, ki hallott olyasmit, hogy egy hulló falevél valaki fejébe lyukat szakított volna? Azért a hitetlenek és az istentelenek megrémülnek tőle, de nem a keresztyének, mert ők megtalálják békességüket Krisztusban, viszontag az istenteleneknek sohasem lesz békességük.

(Luther: Asztali beszélgetések 502/b)

Nincs időm...

Nincs időm, hányszor mondjuk ki ezt a semmitmondó mondatot. Pedig az idő a legnagyobb demokrata, koldusnak, királynak mindennap egyformán ad. Az igazi kérdés tehát nem az, hogy mennyi időnk van, hanem, hogy jól élünk-e vele. A görög nyelvben két szó van az időre, talán bennünket is jól elkalauzol a jelentés. Az egyik az időfolyam, a *kronosz*, ezt méri az óránk. Ez az, amiből naponta egyformán részesedünk. A másik, a megragadott pillanat, az alkalmas idő, a *kairosz*. Nos, ezzel van igazán problémánk. Kicsúszunk a határidőből, lekéstük a buszt, elszalasztottunk egy találkozást...

Ha meggondolom, mennyi érdekességet hordoz a kronosz, az időfolyam. Felszabdaljuk évekre, hónapokra, napokra, lehet benne születésnap, évforduló, ünnep, hétköznap. Sokféleképpen mérjük, van egyházi esztendő adventtel kezdve, polgári év január 1-jétől, tanév szeptembertől.

Ebben az időfolyamban rengeteg személyes és közéleti aktualitás lehet. Idén is lehetnek személyes ünnepeink, jeles napjaink, volt téli olimpia, hazai és európai választások, konferenciák és koncertek.

Az igazi kérdés most már személyes. Fölismerem-e a kairoszt, a csak most megélhető pillanatot? Persze nem arra gondolok, hogy alkalom szüli a tolvajt. Arra gondolok, hogy hasznára voltam-e ma valakinek, a bántás után tudtam-e bocsánatot kérni, meglátogattam-e azt a valakit, akit holnap már nem lehet, volt-e időm a zaklatott lelkű kamasz gyerekemre, föl hívtam-e az idős szüleimet...? A sort ki-ki folytassa magában. Egyszer elfognak a lehetőségek. A halál mindent összesűrírt, és számomra már nem az a kérdés, hogy lesz-e élet a halál után (hiszem, hogy lesz), hanem, hogy volt-e előtte. Emberül élni a fogyó időben, nos, ez a szép kihívás!

Ők is evangélikus hittanra jártak.
EVANGÉLIKUS HIT- ÉS ERKÖLCSTAN
 BIBLIKUS • ÉLETREVALÓ • GYERMEKKÖZPONTÚ

Iskolánkban is lehetőség nyílik szeptember 1-jétől az evangélikus hit-és erkölcsstan tantárgyat választani.
 Részletes információért keresse a gyülekezet lelkészét vagy hitoktatóját.
hitoktatas.evangelikus.hu

Varsányi Ferenc
 evangélikus lelkész
06-20 824 5275
 Dunaharaszti

Kedves Szülők!
 A 2014/15-ös tanévben az általános iskolák elsős és ötödikes tanulóinak az órarendjébe bekerül heti egy órában az erkölcsstan vagy a helyette választható hit- és erkölcsstan tantárgy. A Magyarországi Evangélikus Egyház az alábbiakban a szülők döntéséhez szeretne segítséget nyújtani.

Mi jellemzi az evangélikus hit- és erkölcsstanórát?
 Az evangélikus hit- és erkölcsstanórán foglalkozunk mindazokkal a témákkal és kérdésselvetésekkel, amelyeket az erkölcsstanóra tárgyal. Például: Ki vagyok én? Hol a helyem a családban, az iskolában, a közösségekben? Mit jelent a hazaszeretet? Mindezeket a kérdéseket azonban a Biblia tanítása és egyházunk évszázados hagyományai alapján vesszük sorra, de ennél több, az életünk egészére vonatkozó kérdésekről is tanulunk. Például: Hogyan tapasztalható meg Isten szeretetének ereje? Mitől teljes az életünk? Milyen értékeket közvetít a Biblia?

Mit tanít az evangélikus hit- és erkölcsstanórán a tanár?
 Az órákon a diákokat az életük kérdésein keresztül juttatjuk el a Biblia, valamint az egyház tanításának és történetének ismeretéhez. A tananyag feldolgozása során hangsúlyt fektetünk a személyes lelki és érzelmi fejlődés elősegítésére, továbbá az erkölcsi érzék mélyítésére is.

Melyek az evangélikus hit- és erkölcsstanórák fő témakörrei?
 Jézus életének és tanításának megismerése.
 Önismeret.
 Emberi kapcsolatok.
 A közösség és a környezet jelentősége életünkben.

Ki tartja az evangélikus hit- és erkölcsstanórát?
 A helyi evangélikus egyházközség lelkésze vagy hitoktatója.

Ki járhat evangélikus hit- és erkölcsstanórára?
 Bárki választhatja az evangélikus hit- és erkölcsstan. A jelentkezésnek nem feltétele sem a keresztség, sem az evangélikus egyházhoz tartozás.

Mi a jelentkezés módja?
 A szülő nyilatkozik arról, hogy gyermekét szeretné beírni az evangélikus hit- és erkölcsstanórára. A leendő elsős gyermekek szülei a beiratkozás alkalmával, a leendő ötödikesek szülei pedig 2014. május 20-ig jelezhetik döntésüket az általános iskolában.
 Szeretettel várjuk gyermekét a 2014 szeptemberétől az evangélikus hit- és erkölcsstanórán!

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház • www.evangelikus.hu

Fedezzük fel evangélikus értékeinket!

Reményik Sándor (Kolozsvár, 1890. augusztus 30. – Kolozsvár, 1941. október 24.) költő, a két világháború közötti erdélyi magyar líra kiemelkedő alakja. Az életében több neves díjjal és elismeréssel kitüntetett Reményik a legutóbbi időkig viszonylag ismeretlen volt Magyarországon, mert őt és költészetét 1945 után – jórészt politikai megfontolásokból – évtizedekre száműzték a magyar irodalomból.

Élete

A költő – Reményik Károly építész mérnök és Brecz Mária, Kolozsvárt meglepedett, dobsinai születésű szülők fia – 1890. augusztus 30-án született Kolozsvárott. Evangélikus elemi után középiskolai tanulmányait a kolozsvári református főgimnáziumban végezte. Felsőfokú tanulmányait ugyancsak Erdély fővárosában, a Ferenc József Tudományegyetem jogi fakultásán kezdte meg. Négy éven át volt hallgatója, azonban utolsó szigorlatát már nem tette le. A református kollégiumban, de főképp az egyetemen szövődtek kedves barátságai, többek között Olasz Lajossal és a későbbi híres íróval, Makkai Sándor református püspökkel. Velük később a kisebbségi életben újra találkozott, komoly nemzetépítő munkában. Költeményt először az Új Idők c. újság közölte tőle 1916-ban. 1918-tól állandó munkatársa az Erdélyi Szemlének, és 1921-ben az ő szerkesztésében indul meg az Erdélyi Szemléből átalakult Pásztortűz, amelyet a legnehezebb időben szerkesztett. Körülötte és a Pásztortűz körül alakult ki az erdélyi irodalom. Reményik Sándor életét egymásra hatóan két tényező határozta meg: kereszténysége és magyarsága. Az iskolában tanult történelmi és irodalomtörténeti anyaghoz járult a családi környezet, amelyben jellemet formálóan élt a negyvennyolcas szabadságharc eleven emléke. Édesanyja nemcsak szerette az irodalmat, hanem finom értője is volt. A békediktátum kihirdetése után elhallgatott. A magányosság szigetére vonult. Ez a Reményik – a Végvári-versek után – szenvedő, törődő, halk hangú ember. Persze belső töprengéseit, legbelsőbb érzéseit is a nagy megrendülés élménye színezi. Szünetekben volt része, hónapokat töltött szanatóriumokban, és a húszas évek derekától úgy érezte, hogy népe felmorzsolódása is elkerülhetetlen.

De azért mindig az életet hirdette. Emberileg is nagy tett volt az élete: reménytelenül is csillagokkal népesítette be az erdélyi éjszakákat. Ha nem lesz többé iskolánk című verse több mint illusztráció, egy nép élni akarás-vágyának szimbóluma. Ez a Reményik Sándor már a transzilvánizmus lírai képviselője volt. Számot vetett a

kisebbségi létezéssel: mindig lesz, míg lesznek államok, amelyekben jelentős számmal élnek más nemzeti hagyományú népek. Verseiért és szenvedésekben tisztult életéért szerették őt értő kortársai. A formának nála nagyobb mesterei is voltak a magyar lírában, de nem volt senki, aki nála több gondolatot, érzést pendített volna meg Petőfin kívül. S túl a költészetten, magatartást is jelentett Reményik Sándor. Sorsvállaló volt. Ötvenegy éves korában, 1941. október 24-én Kolozsvárott halt meg. Városa mint a magyar nemzet halottját temette az evangélikus templomból. A Házsongárdi temetőben nyugszik. Sírkövén ez áll: „Egy lángot adok, ápolj, add tovább.”

Pályája

Édesapja neves, vagyonos építész mérnök volt. Reményik Sándor középiskoláit Kolozsváron végezte, itt kezdte jogi tanulmányait is, de szembetegsége miatt ezt nem fejezte be. Hivatalt nem vállalt, örökségéből és az irodalmi tevékenységből élt. A költőt a lelkek építésének tartotta. Első kötetei (Mindhalálig, 1918; Végvári versek 1918-1921, 1921). E versei már korán népszerűséget biztosítottak számára. Lírája az 1920-as évekre forrott ki. Ekkorra versei a transzilvánizmust tükrözik, erőteljesen érződik a költő humanista felfogása. Alapításától, 1921-től fogva főszerkesztője volt a Pásztortűz folyóiratnak. Versei bővelkednek a természeti képekben, költészete nyitott a filozófiai kérdésekre, felbukkan benne a humor is. Verseiben nagyon fontos szerepet játszik a szimbolizmus. A Gondolatok a költészetéről (Arad, 1926) c. tanulmánya a költői hivatás kérdéseit fejtegeti. Költészetét 1937-ben és 1941-ben Baumgarten-díjjal, 1940-ben Corvin-lánccal ismerték el.

Reményik Sándort a személyes és történelmi szenvedésekben megtisztuló, példaértékű életéért, és az ebből az erőből kincsekként születő verseiért tisztelték kortársai. Formai szempontból voltak nála nagyobb mesterei is a verselésnek a magyar lírában, de kevesen voltak, akik ennyire természetes hangon tudtak volna annyi értékes gondolatot és nemes érzelmet közvetíteni, mint ő.

Verseit angol, cseh, francia, lengyel, német, olasz, román, svéd, szlovák és horvát nyelvre fordították le, összes verseit 2005-ben a Luther Kiadó, a Polis Kiadó és a Kálvin Kiadó adta ki két kötetben.

Reményik Sándor

Kegyelem

Először sírsz.
 Azután átkozódsz.
 Aztán imádkozol.
 Aztán megfeszíted
 Körömszakadtig maradék-erőd.
 Akarsz, egetostromló akarattal –
 S a lehetetlenség konok falán
 Zúzod véresre koponyád.
 Azután elalélsz.
 S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
 Utoljára is tompa kábulattal,
 Szótalanul, gondolattalanul
 Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
 A bűn, a betegség, a nyomorúság,
 A mindennapi szörnyű szürkeség
 Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,
 Mely nem tárult ki átokra, imára,
 Erő, akarat, kétségbeesés,
 Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.
 Akkor megnyílik magától az ég,
 S egy pici csillag sétál szembe véled,
 S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
 Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,
 Akkor – magától – minden elcsitul,
 Akkor – magától – éled a remény.
 Álomfáidnak minden aranyágán
 Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a *magától*: ez a Kegyelem.

Családi istentisztelet Dunaharasztin

Igaz mesék *Én magyar vagyok!*

Volt néhány dolog, ami megdöbbenetete Koren tanár urat. Megdöbbenetete, mert okos ember létére sem tudta megérteni a történetek okát.

Például volt egy tanári fogása a latinórákon. Valahonnan szerzett egy jókora rézkorongot, amelyre ez volt latinul rávésve: „Latinul beszélj!”. Ezt a rézdarabot signumnak, jelvénynek nevezték. Pénteken délután egyik diákjának átadta. Ő az utcán sétálva megállította osztálytársát, akinek latinul kellett vele beszélgetnie. Ha más nyelven – magyarul, szlovákul vagy németül – szólt meg az illető, „Ecce signum! (Íme a jelvény!) felkiáltással a markába nyomta a jelvényt.

Hétfőn a professzor megkérdezte: „Ubi est signum? Hol van a jelvény? Érdekes módon, bár az iskola legjobb latinosa volt, a legtöbbször a kis Petrovics nyakán maradt a signum. Koren tanár úr megdöbbenve állapította meg: Sándorka szándékosan beszél magyarul! Ezért többször széliden megdorgálta.

Egyszer aztán a legkedvesebb tanítványát elfutotta a pulykaméreg, a signumot a tanár lába elé dobta, és lángba borult arccal, fenyegetően megvillanó szemmel, dacosan kiáltotta:

- Én magyar vagyok!

A tanár zavartan fordult az ablak felé, hogy tanítványai meg ne láthassák meg: elpirult szégyenében. Csak magában hápogott: „Bozse moj! (Istenem!) mi bújít ebbe a kölyökbe? Pedig az anyja derék Turóc megyei tót-szarmazék! És Petrovics uram is, amikor a fiát Aszódra hozta, tótul kérlelt, fogadjam be Sándorkát! Ez pedig?!...Mint a hörcsög. Mint egy sívó oroszlán!...” Lassan csitul szíve háborgása, visszafordult diákjai felé, és egy bonyolult számtanpéldát kezdett magyarázni.

Sándor a második év elején másodmagával jelent meg a beiratkozásnál.

-Professzor úr! A múlt esztendőben ön engem olyan jól tanított, hogy az öcsémet is elhoztam magammal. Ajánlom jóindulatába!

Ezek után Koren tanár úr még jobban a szívébe zárta a „kis” Petrovicsot. Hiszen ennél külön bizonyítékát nem is adhatta volna: mennyire megszerette nagyszerű professzorát és az aszódi iskolát.

(részlet Hunyady József A vihardar c. könyvéből)

Ugye kitaláltatok már, kinek a gyermekkoráról szól ez a történet? Petrovics Sándorkát később az egész ország, sőt az egész világ megismerte, mert ő lett minden idők egyik legnagyobb költője: Petőfi Sándor.

Hogyan neveljünk bűnözöt?

(Egy texasi rendőr feljegyzései)

1. Csecsemő korától adjon meg gyerekének mindent, amit csak megkíván így majd abban a tudatban nő fel, hogy az egész világ köteles őt kiszolgálni.
2. Ha csúnyát mond, jót nevéssenek rajta. Így egy minden hájjal megkent ravasz ember lesz belőle.
3. Lelki képzésben sose részesítsék, hagyják, döntse el ő, ha majd nagy lesz érdeklik-e a lelki dolgok
4. Óvakodjanak attól, hogy bármilyen dolgára rámondják, hogy az rossz. Ugyanis ettől még bűntudata lehet, így majd később, ha ellop egy autót, és elfogják, azt fogja hinni, hogy őt üldözi az egész társadalom.
5. Mindent szedjenek össze utána. Ruháit, könyveit, játékait, azaz mindent csináljanak meg helyette. Ő ebből arra fog következtetni, hogy minden felelősséget másokra lehet hárítani.
6. Hagyják, olvasson el bármit, nézzen meg bármit. Fordítsanak viszont nagy gondot arra, hogy az ivópohara mindig steril legyen, az étkészlete tiszta legyen, értelmével, és lelkével pedig had turkáljon a kultúr szemétdombon.
7. Lehetőleg gyakran veszekedjenek a gyermek előtt, így könnyebben fogja elviselni, ha később elválnak, és szétmegy a család.
8. Mindig annyi zsebpénzt adjanak a gyereknek, amennyit ő megrendel. Ne engedjék, hogy úgy legyen pénze, hogy ő maga dolgozik meg érte. Miért is kellene neki is annyit güriznie, mint szegény szüleinek, hogy legyen belőle valaki?
9. Elégítsék ki minden sóvárgó kívánságát ételre, italra, kényelemre nézve- majd meglátják mennyi kielégülést fog keresni az érzéki vágyakban. Ha megfosztják ezektől talán még hiányérzete lenne szegénynek.
10. Neveljék őket a szomszédok, a tanárok, és a rendőrök ellen. Hiszen ezek mind rosszmájúak és ellenségei a gyerekeknek.
11. Majd amikor mindebből előbb-utóbb baj lesz, így mentegessék magukat: Én egyszerűen nem bírtam ezzel a gyerekekkel, soha nem lehetett semmire menni vele.
12. Készítsék fel, hogy az élet csupa baj, és keserűség. Önök is előbb-utóbb megtudják.

Gyermekeink rajzai

„Csapatépítés”

Szombat délelőtt 9 óra, templomkert és a paplak körötti udvar. Azért rögzítem magamnak írásban is, hogy az elém táruló képet ne keverjem össze a frankfurti nemzetközi repülőtér nyüzsgésével. Hihetetlen. Kapák, kaszák, gereblyék, ásók, lapátok és minden egyéb kerti szerszám, egy egész arzenál. Mindnek van gazdája, mind valaki kezében engedelmeskedik és végzi a dolgát. Pillanatok alatt kerülnek ki az utcára, a tél idején keletkezett letört ágak, apró kerti szemetek, száraz gallyak. A konténer éhes gyomrában akad rozsdás vasdarab-falat, homok, sít, törmelék. Rohannak a talicskák, eltűnik a sóderkupac, tisztul a terep. A madarak csicsergésénél csak a gyerekek beszéde aranyosabb. Ők a főnökök ma. A hat éves a hatvanévesnek. Nagyon jó játék, s közben halad a munka is. Mindenki talál magának feladatot, ha nem a kertben, hát a konyhában. Ennek a tevékenységnek délben lesz jelentősége, kézmosás után. S valóban harangszóra lecsendesül minden és mindenki.

A frissen gereblyézett barázdákon megcsillanó napsugár vidáman kúszik a bokrok közé. A kert fellélegzik, felébred téli álmából, hosszút nyújtózva, friss virágokkal a homlokán üdvözlí a tavaszt. Az asztali áldás után 23 pár szorgos kéz áll neki a finom ebédnek.

Piacorientált üzleti körökben az ilyen együttlétet tudományosan csapatépítő tréningnek nevezik. Legyen úgy, nem vitatkozom, nevezzük magunkat csapatnak.

L.E.

Elűzlük a telet

Március első vasárnapján kedves, vidám társaság indult Mohácsra. Gyülekezetünk húsz fős csapata döntött úgy, hogy részt veszünk a már valóban világhírűvé lett busójáráson.

A város csurig megtelt turistákkal, érdeklődőkkel. Maga a busójárás eredetileg az itt megtelepedett délszlávok, sokákok ünnepe volt. A legenda szerint a félelmetes maskarákba öltözött férfiak a törököt űzték volna ki. Történetek szerint ez a nem állja meg a helyét. Sokkal inkább a farsang végi téltemetésről van szó. Kifordított bekecsben, rémesen ronda álarcokkal, kereplőkkel a kezükben vonulnak fel a busók a város utcáin, itt-ott pajkosan odacsapnak általában hölgyeknek. A város főterén áll a színpad, rajta különböző népi zenei együttesek, táncolják az itt szokásos kólót. A délután folyamán a Duna közepén elbocsátják a telet jelképező fekete koporsót. Szürkületkor meggyújtják a főtéri hatalmas máglyát, elsütik az ágyúkat, szól a zene, tart a farsangi mulatság.

Érdekes élmény volt a számunkra különleges látványosság, nem bántuk meg a majdnem hat órás busozást, hiszen jóízű beszélgetésekkel múlattuk az időt.

Már várjuk a következő kiruccanást is!

**KÉT SZÁRNNYAL
TÖBBET SEGÍTESZ.**

A civil 1% mellett
**AZ EGYHÁZI 1%-KAL IS
TÁMOGATHATSZ**
anyaóvókat, iskolákat
és szeretetotthonokat.

Ezzel a nyilatkozáttal a civil szervezeteknek adott 1% mellett felajánlhatod adód másik 1%-át is egyházunk társadalmi szolgálatának támogatására. Ezzel a rendelkezéssel duplán támogathatod embertársaidat!

Segíts mindkét 1%-oddal!

ANYAÓVÓKBAN – A gödöllői és nyíregyházi anyaóvókban, családok átmeneti otthonaiban végezzük krízishelyzetben lévő családok gondozását: átmeneti szállást, ideiglenes elhelyezést biztosítunk számukra.

ISKOLÁKBAN – Óvodáinkban, iskoláinkban az értékek továbbadása és a tanítás szeretetvezérelten valósul meg. Azzal, hogy a diákok elsajátítják az emberi méltóságnak kijáró tiszteletet és a szeretet szabadságát, könnyebben találják meg egyéni elelthivatásukat, és állják meg a helyüket a világban.

SZERETETOTTHONOKBAN – Intézményeinkben 1500-an végzünk szeretet-szolgálati tevékenységet. Diakóniai szolgálatunk 37 intézményben gondoskodik a rászorultakról: idősekről, fogyatékosokról, családokról, hajléktalanokról és szenvedélybetegekről egyaránt.

 Magyarországi
Evangélikus Egyház | evangelikus.hu | Technikai
szám **0035**

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

Rendelkezem adóm egyházi 1%-áról:

A kedvezményezett technikai száma, neve:

0035 MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ

RENDELKEZEM ADÓM CIVIL 1%-ÁRÓL IS.

A kedvezményezett adószáma:

□□□□□□□□-□-□□

Segítünk abban, hogy egyszerűen, egyazon nyomtatványon egy választott civil szervezet javára is rendelkezhessen. Ez lehet társadalmi szervezet, alapítvány, közalapítvány, az előbbi kategóriákba nem tartozó könyvtári, levéltári, múzeumi, egyéb kulturális, illetve alkotó vagy előadóművészeti tevékenységet folytató szervezet, vagy külön nevesített intézmény.

MEGJELENT
Varsányi Ferenc:
élető
című könyve

Megrendelhető:
2330 Dunaharaszti,
Damjanich u. 33.

Állandó alkalmaink Dunaharasztlán

Minden vasárnap és ünnepnap 9 ó istentisztelet

Minden hó 2. vasárnap 11 ó családi istentisztelet

Minden hó 3. vasárnap 9 ó istentisztelet és úrvacsora

Alkalmak a tavaszi ünnepeken

Április 17.	Nagycsütörtök	18.00 - úrvacsora
Április 18.	Nagypéntek	9.00 - úrvacsora
Április 20-21.	Húsvét 1-2.	9.00 - úrvacsora
Június 8.	Pünkösd	9.00 - konfirmáció, úrvacsora
Június 9.	Pünkösd 2.	9.00 - úrvacsora

Hitoktatás Dunaharasztlán

Kedd	8.00	Mese óvoda
Kedd	10.00	II Rákóczi Ferenc Általános Iskola
Kedd	11.00	II Rákóczi Ferenc Általános Iskola
Kedd	12.00	II Rákóczi Ferenc Általános Iskola
Szerda	9.00	Hétszínvirág óvoda
Szerda	12.00	Hunyadi János Általános Iskola
Szerda	13.00	Hunyadi János Általános Iskola
Szerda	14.00	Hunyadi János Általános Iskola
Csütörtök	12.00	Kőrösi Csoma Általános Iskola
Szombat	18.00	konfirmandusóra

Istentisztelet Szigetszentmiklóson

Minden hónap 1. vasárnap 11 órakor az új református templomban

Hitoktatás Szigetszentmiklóson

Hétfő 13 órakor a Bíró Lajos Általános Iskolában

Hitoktatás Taksonyban

Csütörtök	13.00	Taksony Vezér Általános Iskola
Csütörtök	14.00	Taksony Vezér Általános Iskola

Csengettyű

a Dunaharaszti Evangélikus Egyházközség
időszaki lapja

2330 Dunaharaszti, Damjanich u. 33.

Tel.: 24/ 462- 602 , 20-824-52-75

<http://dunaharaszti.lutheran.hu>

Számlaszám: 58300220-11003818

Felelős szerkesztő: Varsányi Ferenc

Kiadó: Nepp Alapítvány

Számlaszám: 65000018-12300039